

ECATERINA SPERANȚA CHIFU

CARTEA RONDELURILOR

Motto:

„Un vis de infinit azur,
Un vis al sufletului pur
Ne dă aripi de dulci speranțe,
Reînvie iar dorul de viață.”

Ecaterina Speranța Chifu

CUVÂNTUL AUTOAREI

Poezia este o creație complexă, unică, o stare spirituală ce aduce o fericire aparte creatorului și celor ce se bucură de ea, pe calea lecturii sau prin audiție. Ea poate să contribuie nu doar la o trăire a emoției artistice, ci și la o mai profundă cunoaștere a realității. Fixăm prin versuri o clipă de încântare a sufletului, imagini și simțiri care au fost bucurii ale inimii, pe care le transmitem prin arta scrisului și altora.

A scrie o carte de poezie într-o lume atât de materialistă este ca și cum ai picta pe mare sau pe cer. Sper că în lume mai există iubitori de poezie și eu o ofer cu drag celor ce se regăsesc în aceste versuri. Poezia evocă amintiri sau declanșează amintiri, emoții, vibrații ale sufletului mereu îndrăgostit de frumos.

Poate că nu am respectat canoanele clasice ale rondelului, deși am citit rondelurile scriitorilor francezi. Poezia nu poate fi conformistă, farmecul ei constă în non-conformismul formelor și imaginilor ce o fac originală.

Aparent simpliste, aceste poezii fixează un univers mirific, un univers în care pătrundem cu încântare mereu, căci aici este România, o „țară de vis”, o „țară de dor” o „țară de lumină” ce trebuie s-o purtăm toți cu drag în memoria afectivă.

Încântarea inimilor noastre devine contemplație și reflecție, în fața frumuseții florilor. De aceea am scris rondeluri pentru cele mai cunoscute flori, deși este greu să fixăm în versuri această frumusețe.

Am folosit forme de plural ale unor verbe, un „plural colectiv” ca să creez impresia de generalitate, căci aceste trăiri sunt simțite de noi toți în fața farmecului naturii. Dacă am reușit să redau ceva din acest farmec, vor constata doar cei ce vor pătrunde în liniște în aceste pagini, ca într-un templu al naturii, unde totul intră în rezonanță.

07.05.2009

Prof. Chifu Ecaterina

RONDELUL FERICIRII

E timpul amintirilor frumoase,
Nu-i timpul amintirilor ce dor,
E timpul zilelor cu soare,
Nu vreau pe ceruri nici un nor.

Aș vrea s-alung orice tristețe,
Nu vreau pe ceruri nici un nor.
E timpul amintirilor frumoase,
Nu-i timpul amintirilor ce dor.

O, caldă lumină de vară
Ne faci cărări de frumusețe,
Am alungat astăzi tristețea,
Ca să trăim ca doi îndrăgostiți.
E timpul amintirilor frumoase...

RONDELUL IUBIRII

Iubire dăruind, iubire primești,
Sufletul este un cântec de dragoste,
Sunt vorbe puține, nu sunt povești
Ce pot să exprime ale noastre iubiri.

Sufletul este un cântec de dragoste
Sunt vorbe puține, nu sunt povești,
Iubire dăruind, iubire primești,
Vibrația sufletului, o dulce minune.

Iubirea-i un cântec, acum când trăiești
Sufletul este un cântec de dragoste,
Avem aripi să zburăm oriunde,
Simțim o rugăciune, o minune.
Iubire dăruind, iubire primești.

RONDELUL MIRILOR

Lumina sufletului fericeste chipurile,
Toți simt fericirea mirilor,

Este nunta lor, a tinerilor,
Doritori să urmeze tradițiile.

Toți își iau lumina zâmbetului,
De pe chipul radios al mirilor,
Azi, taina sfântă a cununiei
Le-a adus fericirea unirii.

Și dorul lor, un dor de iubire,
Revarsă-n meseni bucurie,
Este nunta lor, a tinerilor
Ce-și unesc azi destinele.
Iubire dăruind, iubire primești.

RONDELUL SUFLETULUI

Cât te-am iubit suflet al meu
Că nu te-a întinat nimic,
Tu, ce aveai așa puteri,
Să treci prin toate ca vrăjtit!

Străină-s altora mereu...
Cu toate durerile unei vieți!
Cât te-am iubit suflet al meu,
Că mi-ai dăruit frumuseți!

Și-acum regrete n-o să am,
Că poate pierd din amintiri
Ce multe bucurii mi-ai dat!
Tu, suflete atât de încercat!
Cât te-am iubit suflet al meu!

RONDELUL REÎNVIERII

Mai dulce este această primăvară,
După-ntunecata, lungă iarnă.
E-un dor de infinit azur
Un dor nebun, sub cerul pur.

Un dor de infinit azur ne-apasă,
Un dor nebun, un dor de viață.
Mai dulce este această primăvară.
Uitarea șterge durerea iară.

Și-n noi și-n florile ce iar apar
E-un dor nebun, un dor de viață.

Speranțele au iarăși aripi
Și-un dor nebun, un dor de viață.
Mai dulce este această primăvară.

RONDELUL NOPTILOR DE MAI

Am vrea să păstrăm amintirea,
Acestor nopți calde de mai
După-ntunecata, lungă iarnă,
Vezi frumusețe ca de rai.

De unde vin aceste glasuri,
Ce miresme prin flori și iarbă,
Am vrea să păstrăm amintirea
Și ne visăm pe alte țărături.

Aceste nopți calde de mai
Au o lumină siderală,
Au frumusețe ca de rai,
În noi e iarăși primăvară.
Am vrea să-i păstrăm amintirea.

RONDELUL CERULUI DE MAI

Vibrează văzduhul de un dor necuprins...
Sub cerul înalt, albastru și pur
Este visul iubirii un dor necuprins
Sub cerul de mai, de infinit azur.

Este visul iubirii un dor necuprins
Sub cerul de mai, de infinit azur.
Vibrează văzduhul de un dor necuprins,
Aprinde-n noi dorințe, flăcări, fiori de amor.

Noi trăim un miracol, sub soarele blând,
Făr-a-nțelege de ce ne iubim.
Și trăim intens, căci în univers
Este luna lui mai, luna iubirii de vis.
Vibrează văzduhul de un dor necuprins...

RONDELUL PRIMĂVERII

Un vis de infinit azur...
Un vis din ceru-nalt și pur
Pe-aripi de dulce primăvară,

Ne-nvăluie acuma iară.

E primăvară prin păduri,
Apar gingașe viorele,
Un vis de infinit azur...
Un vis din ceru-nalt și pur.

Reînvie iar dorul de viață
Și-n inimi purtăm fericire,
Putem să dăruim iubire,
E primăvară prin păduri
Și-un vis de infinit azur...

RONDELUL VERII

În aur spicele se-ndoaie-n lan.
Ce-adânc e cerul țării mele!
Plutim pe țarmuri, printre stânci,
Sorbind ale verii miresme.

Miroase a căpșuni și mere,
Ne îmbrăcăm cu soare blând,
Fermecați de-ale verii stele,
Plutim pe țarmuri, printre stânci.

Sorbim ale verii dulci miresme,
Pășim prin florile de câmp,
Purtând în noi glasuri de păsări,
Fermecați de-ale verii stele.
În aur spicele se-îndoaie- n lan.

RONDELUL TOAMNEI

Regina vine prin podgorii
Și-și lasă pletele pe struguri
Îi aromește cu miresme
De ea știute, nouă date.

Pictează frunzele-n păduri,
Tablouri dragi, pe munții suri
Regina vine prin podgorii
Și mere roșii cad din crengi.

Se leagănă mai jalnic plopii,
Cu scânteierile argintii
Și prin mesteceni aurii,

E vântul toamnei viorii.
Regina vine prin podgorii...

RONDELUL IERNII

Albastru stratul de omăt,
Cu scânteieri de diamant,
Ne-aduce bucurie-n suflet,
Ca-n iernile de altădat'.

Redeșteptat e azi copilul
Ce-am fost cândva pe-acest pământ.
Albastru stratul de omăt
Ne-aduce-o bucurie aparte...

Mai puri, mai demni și mai frumoși
Ne face blânda iarnă albastră.
În noi purtăm ființa dragă
Ce-a fost lumină-n viața noastră.
Albastru stratul de omăt...

RONDELUL FLTURILOR

Cu aripi moi, viu colorate
Pe flori se-așează mii de fluturi.
Își mișcă-ncet corola lor
Sub vraja zânei adorate.

E zâna primăverii, un mister,
Adus din vremi îndepărtate.
Și un fior, un dor imens
Se lasă-n sufletele noastre.

Sub raza zânei fermecate,
Trăim o nouă primăvară,
O dragoste mistuitoare
Dă un fior...un dor imens...
Cu aripi moi, viu colorate.

RONDELUL FLORILOR DE CÂMP

Covor nesfârșit de flori multicolore
Aduce-o blândă lumină-n livezi.
Sub soarele amiezii fluturi albaștri
Mișcă-ncet aripi strălucitoare.

E-mbătător mirosul florilor de câmp,
E-atâta albastru pe zarea senină
Și covorul nesfârșit de flori multicolore
Cântă un imn naturii mame.

Prin iarbă înaltă roșiile căpșuni,
Spun povești cu zâne și căpcăuni
Copii le caută și-și strigă bucuria
De a trăi fericiți în toată armonia
Covorului nesfârșit de flori multicolore

RONDELUL FLORILOR DE LĂMÂIȚĂ

Grădina toată s-a gătit în zori
Cu albe flori de lămâiță,
Ascultă povești de iubire uneori,
Că orice floare e-o dulce ființă.

O fată, floare-ntre flori,
Ce a iubit un tânăr drag,
Spune cum părinții i-au despărțit,
Deși atât de mult s-au iubit.

Acum este floare între flori,
Mireasă ce-și așteaptă mirele,
Plouă cu un miros amețitor.
Sub cerul primăverii-nfloritor
Grădina toată s-a gătit în zori

RONDELUL PANSELUȚELOR

Din rai aduse, mici panseluțe
Ne oferă catifea-n culori strălucitoare,
Trăim prin ele bucuria primăverii,
Simțim frumusețea- Învierii.

Privesc la nesfârșit corolele lor,
Aș vrea să le mângâi, să le spun că le-ador,
Înțeleg limbajul florilor și mă înfior,
Când petalele se-nclină în vântul ușor.

Este o primăvară atât de luminoasă,
În dulcea primăvara a vieții noastre.
Înțeleg limbajul florilor și mă înfior,
Când petalele se-nclină în vântul ușor
Din rai aduse, micile panseluțe.

RONDELUL LILIACULUI

Suavul parfum al liliacului
Ne- atinge-n soarele amiezii.
Ciorchinii mov-pal în inima grădinii
Spun legende cu iubiri între flori.

Mai sunt legende cu iubiri între flori,
Flori ce au fost cândva fete, feciori
Știm că liliacul ce iubea o iasomie,
Trebuia s-o aibă blândă soție.

Părinții n-au vrut a lor fericire
Aprigi, au interzis a lor iubire
Și-au devenit atunci liliac și iasomie,
Tinerii ce trebuiau să fie soț și soție.
Iubindu-se cu suavul lor parfum.

RONDELUL ZAMBILELOR

Zambilele albe, zambilele-albastre
Zambilele mov, zambilele roz,
E vremea zambilelor în floare
Miracol nepătruns al grădinilor noastre.

Parfumul lor atât de puternic,
Parfum obsesiv ce ne-a fermecat
Zambilele albe, zambilele-albastre...
Parfumul grădinilor noastre.

Zambilele frumoase le ducem Lui Christ,
Moartea lui prea tare ne doare
Și așteptăm reînvierea noastră,
Cu zambile parfumate-n fereastră.
Zambilele albe, zambilele-albastre.

RONDELUL NARCISELOR

Poiana narciselor albe, floare lângă floare,
Ne-așteaptă mereu primitoare,
Sub umbra pădurii seculare,
E timpul narciselor-n floare.

Fete și băieți, cu narcise în mână
Se prind într-o largă horă,

Poiana narciselor albe, floare lângă floare.
E timpul narciselor-n floare.

Parfumatele flori aduc puritate,
Albul lor pur ne-ndemnă la visare...
Sub albastra cerului imensitate.
E timpul narciselor-n floare
Poiana narciselor albe, floare lângă floare...

RONDELUL VIOLETELOR

Albe ori violete, micile flori
Sunt primele iubiri ale primăverii,
Violete gingașe, pe pajiști verzi.
Sunt daruri ce-aduc bucurii.

Abia perceptibil, parfumul lor,
Fac mai blândă luna martie,
Violete gingașe, pe pajiști verzi.
Sunt daruri ce-aduc bucurii.

Violete sălbatece ce sub poala pădurii,
Covoare-ntinse fac daruri naturii,
Violete gingașe, pe pajiști verzi.
Sunt daruri ce-aduc bucurii.
Albe ori violete, micile flori.

RONDELUL LĂCRĂMIOARELOR

Din lacrimi ivite, albe mărgăritare,
Flori ale iubirii, gingășii rare,
Ne-aduc un parfum cum altul nu-i
Pe-acest pământ cu flori mii și mii.

Maica Domnului a vărsat lacrimi,
Și ele au apărut din lacrămile ei,
Din lacrimi ivite, albe mărgăritare
Voi cântați o odă a bucuriei.

E-atâta frumusețe-n orice lacrimioară,
În noi vibrează o lumină solară,
Gingașele flori atât de parfumate
Sunt ale naturii nestemate..
Din lacrimi ivite, albe mărgăritare.

RONDELUL BUJORILOR DE MUNTE

Pe munte, ca niște inimi roșii
Bujorii-nfloresc răspândind văpăi,
Trec căprioare și iepuri sfioși,
Bujorii de munte râd bucuroși.

Întreaga pădure e-un cântec duios,
Un cuc singuratec își strigă numele,
Bujorii par ca niște inimi roșii,
În iarba crudă, sub un cer luminos.

Suspină izvoarele, tremură frunzele,
Un cuc singuratec își strigă numele,
Bujorii roșii își lasă petalele,
În iarba crudă, sub un cer luminos.
Pe munte, ca niște inimi roșii.

RONDELUL LALELELOR

O amplă simfonie de culori,
Pe pajiști întinse, râd lalele dragi.
Primăvara coboară din pomi,
Cu petale, ploaie peste noi.

Ce faur a pus în corola lalelelor
Atâta splendoare și iubire?
Lalele, amplă simfonie de culori
Sunt un simbol de-mplinire.

Primăvara coboară din pomi
Și-și ia toate comorile sale,
Lalele nenumărate, dragi tuturor
Sunt un simbol de-mplinire,
O amplă simfonie de culori...

RONDELUL GLADIOLELOR

În cupele fragile, pe tijele lungi
Gladiolele ascund comorile verii,
Multicolore-n grădini, sub crengi,
Prințese iubite sub cerul înserării.

Exotice flori, de o noblețe senină,
Ele poartă-n petale o dulce lumină.
În cupele fragile, pe tijele lungi,

Prințese iubite sub cerul înserării.

Multicolore-n grădini, sub crengi,
Visează gladiolele-n soare.
În cupele fragile, pe tijele lungi.
Gladiolele ascund comorile verii,
În cupele fragile, pe tijele lungi.

RODELUL FLORII DE COLȚ

Este ceață strălucitoare pe Vârful cu Dor,
O ceață albă, pufoasă și densă,
Pe creste adie un vânt ușor
Și floarea de colț zâmbeste frumoasă.

Floarea de colț frumoasă și castă,
Iubită-i de regine, de regi și de prinți.
Este ceață strălucitoare pe Vârful cu Dor,
O ceața albă, pufoasă și deasă.

Floarea de colț zâmbeste frumoasă,
În ceața albă, pufoasă și deasă..
Pe munte se-aude clinchet de turme,
În ceața albă, pufoasă și deasă.
Este ceață strălucitoare pe Vârful cu Dor,

RONDELUL PANSELUȚELOR SĂLBATECE

Zei și-au făcut un mitic sălaș,
Sus, sus, pe muntele-nalt...
Privesc cum scânteiază-n asfințit,
Sub zăpezi, bătrânul Olimp.

Dar în vale, prin mici fânețe,
Primăvara poartă verzi văluri
Pictate cu panseluțe sălbatece,
Flori de o rară frumusețe.

Podoabe dragi multor zeițe,
Panseluțele-nfloresc în poieni,
Flori de o rară frumusețe.
Sunt un simbol al acestei vieți.
Și zeii și-au făcut un mitic sălaș.

RONDELUL PĂDURII

Când urcă pe culmi, toată-nverzită,
Pădurea-i un miracol, un dar al naturii.
Noi o privim cu suflete tremurânde,
Înălțate spre azur, spre-nalte ceruri.

Cutreierăm pădurea cu umbre și lumini.
Răcoarea ei dulce este un vis de iubire.
Când urcă pe culmi, toată-nverzită,
Se leagănă-ncet, visând la fericire..

Pădurea-i un miracol, un dar al naturii,
Miresmele sale, unice, puternice,
Ne reînvie dorul de tainica iubire...
În noi s-aprinde o speranță de fericire.
Când urcă pe culmi, toată-nverzită.

RONDELUL CIREȘILOR SĂLBATECI

În mugurii multicolori ai pădurii,
Castele albe, cireșii-nfloriți,
Urcă pe dealuri, în dantele albe,
Mirese fericite sub cerul primăverii.

Cireșii sălbateci aduc iar prinos,
Primăverii blânde pe dealuri,
În mugurii multicolori ai pădurii,
Castele albe, cireșii în floare.

Cupole pe azur, rod al iubirii,
Cireșii sălbateci apar ca un vis,
E visul de veacuri al naturii
Să fie aieva, ca în paradis.
În mugurii multicolori ai pădurii.

RONDELUL SĂLCIILOR

Iubesc și nu-nțeleg de ce
Aceste sălcii plângătoare.
Ele mă-ndeamnă la visare,
Mă poartă-n lumea vegetală.

Privesc cum lasă peste ape
Crengi lungi în lentă legănare
Ce-și adâncesc oglinda-n unde,

Formând castele vegetale.

Aceste sălcii plângătoare
Eu le iubesc cu-atât mai tare,
Cu cât tristețea lor mă doare,
Mă poartă-n lumea vegetală.
Iubesc și nu-nțeleg de ce...

RONDELUL TEIULUI ÎN FLOARE

Miresme, miresme de flori de tei
Și-un cer înalt de caldă vară.
Lumina teiului în floare
E-o bucurie ce ne doare.

Lumina teiului în floare
E-o rază din lumina rară
Ce-a pogorât din cer la noi,
Un cer înalt de caldă vară.

E-o bucurie ce ne doare
Lumina teiului în floare,
Poeții l-au cântat în versuri
Parfumul lui străbate ceruri.
Miresme, miresme de flori de tei...

RONDELUL BRAZILOR ÎNALȚI

În jur, văd brazii ce se-nalță
Spre-un cer de-azur scânteietor.
Și-n crengi cireșe roșii rîd
Ca-n anii din copilărie.

De ce mi-e dor de cel divin,
Când văd atâta frumusețe?
În jur, văd brazii ce se-nalță,
Un dor etern de cel divin...

Pe deal se-nclină margarete,
Sub aripile de văzduh,
Nu mai avem demult regrete,
Doar eternul dor de cel divin.
În jur, văd brazii ce se-nalță...

RONDELUL PINULUI PARFUMAT

Din ce fermecate păduri
Ai coborât pinule-n prag?
Respir cu nesaț al tău parfum,
Ca să-nțeleg de ce mi-ești drag.

Tu îmi dai puterea de a exista...
Câți au visat sub coroana ta,
Prin ce fermecate păduri,
Că locuiau într-o stea?

Respir cu nesaț al tău parfum
Te iubesc nespus, pinule bun,
Tu îmi dai puterea de-a exista
În lumea aceasta străină și rea,
Doar în aceste fermecate păduri...

RONDELUL STEJARULUI SECULAR

Copacul măreț, crescut prin veacuri,
Adună ploile-n crengile lui,
Sub el, iarba verde, lângă lacuri,
Pare o pădure sub aripa vântului.

Mi-e drag, cum mi-s dragi toți copacii,
El a văzut, sub frunzele sale,
Copacul măreț, crescut prin veacuri,
Păstorii cu turme și iezii sălbateci.

Adună amintiri și povești
Perechi ce se iubesc nespus.
Inima lui încă bate tânără.
El jocuri de copii sub umbra-i adună.
Copacul măreț, crescut prin veacuri.

RONDELUL ALUNULUI CU ROD

Alunule ce-aduni căldura
Întregii verii sub cer albastru
Ai pus toate miresmele tale,
În cochilii mici, râzând în soare!

Eu te-așteptam să dai iar rod
Să-mi fii o mare bucurie.
Alunule ce-aduni căldura

În frumoasa mea copilărie.

Sub tine s-aromesc căpșuni,
La umbra ta stăteam visătoare
Și te iubeam ca pe un frate
În frumoasa mea copilărie.
Alunule tu dai căldura-mbietoare...

RONDELUL CASTANILOR ÎN FLAORE

Aceste candelabre albe
Prinse-n smaraldul castanilor
Sunt un triumf al primăverii,
Sunt o bucurie a ochilor.

Sub cerul înalt și curat,
Se leagănă castanii-n floare,
Aceste candelabre albe
Sunt a inimii sărbătoare.

Un Paște frumos, sfânt
Coboară din ceruri cu albi nori,
E-atâta bucurie pe pământ
Și-atâta dragoste-ntre noi,
Cu-aceste candelabre albe

RONDELUL CIREȘILOR ALBI

Ce zână și-a lăsat marama,
Horbotă albă prin cireși?
Buchete mari vibrează iarăși,
Pe dealuri, pe verzile pajiști.

Cântecele primăverii toate
Se-adună-n ramuri înflorite.
Ce zână și-a lăsat marama,
Pe dealuri, pe verzile pajiști?

Această bucurie rară,
Eu o port în suflet mereu,
E-o dulce, eternă primăvară
E primăvara sufletului meu.
Ce zână și-a lăsat marama?

RONDELUL CAISULUI ÎN FLOARE

Nu sunt cuvinte să poată descrie,
Tabloul cu crengi de cais înflorite,
Ele se-nalță frumoase și drepte,
Pe cerul de mai atât de pur.

Florile roz înscriu pe azur,
Un vis de iubire venit de demult,
Nu sunt cuvinte să poată descrie,
Fericirea sub cerul de mai atât de pur.

Frumoase, gingașe flori de cais,
Cad ploaie pe iarba crudă,
Și luna lui mai dulce ni se pare,
Sub cerul pur cu flori de cais.
Nu sunt cuvinte să poată descrie.

RONDELUL NUCULUI

Sevele, sevele urcă toate
În nukul ce poartă lumină în frunze.
Vântul îl pleacă spre pământ,
El mai mândru spre cer pătrunde.

Frunzele mari răspândesc o aromă
Care mă poartă-n lumea de povești,
Sevele, sevele urcă toate
Prin nukul cel falnic, ca o flamură.

În nukul ce poartă lumina în frunze
Se-adună toate dorurile,
Cu șoapta iubirii pe buze,
Noi ne unim inimile.
Și sevele, sevele urcă toate.

RONDELUL FLORILOR DE MĂÎR

Azi, visul meu de puritate
S-a împlinit cu-adevărat.
Sub calda cerului seninătate,
Văd crengi de măr răsând în prag.

Spre munți, livezile-nflorite
Își strigă azi triumful lor.
E visul meu de puritate

E sărbătoarea florilor de măr.

În suflet port o primăvară,
Esențe vii, pulsații noi
E ziua frumuseții noastre
E ziua florilor de măr.
Și visul meu de puritate.

RONDELUL FRUNZELOR CE MOR

De ce muriți voi frunze dragi
În mierea toamnei lungi pe dealuri?
Nu știu de ce vă este scris
Ca să pieriți sub vânt și ploi..

Voi, ce cunoașteți frumuseți
Ce nimeni-n lume nu le știe,
De ce muriți voi frunze dragi
Și ne lăsați așa tristeți?

Voi ce cunoașteți frumuseți,
Mistere nepătrunse încă,
Pieriți acum, sub vânt și ploi
Și ne lăsați durere-adâncă.
De ce muriți voi frunze dragi?

RONDELUL TURTURELELOR

Ce simțire este în inima turturelelor,
Ce dragoste poartă-n inima lor,
De se cheamă mereu cu-atâta dor,
În vibrația copacilor și florilor?

Ce simțire este-n inima turturelelor
De ne-nfioară cu cântecul lor?
Ce simțire este în inima turturelelor,
Este dorul etern de iubire, a inimii fericire?

Și dorul lor, e-al nostru dor de iubire
Trăit în primăvara vieții.
În vibrația copacilor și florilor
Uităm întunecarea tristeții.
Ce simțire este în inima turturelelor?

RONDELUL PRIVIGHETORII

Un dor dumnezeiesc o face să cânte,
Regină a nopții, privighetoarea
Cum nu mai cântă alte păsări
În tumultul nopților de vară.

Privighetoare, regină a nopții
Aduci cu tine bucurii, iubiri,
Un dor dumnezeiesc te face să câți,
Tu, mireasa florilor, izvor de fericiri.

În tumultul nopților de vară,
Al său vers este dulce poezie,
Este cântarea îndrăgostiților
În visul lor drag de iubire.
Un dor dumnezeiesc o face să cânte.

RONDELUL TRANDAFIRILOR

Ce splendoare a pus în trandafiri
Divinitatea mea și-a ta
Că ne-nfioară de-i vedem
Frumoși și tandri în grădini?

Cum am putea cânta cândva
Parfumul lor de paradis
Ce splendoare e pusă în trandafiri,
Petalele de vis ce fac bucuria inimii.

Frumoși și tandri în grădini
Ni se oferă, calde inimi
Ai celor ce iubesc și speră
Frumoșii noștri trandafiri.
Ce splendoare e pusă în trandafiri?

RONDELUL MACILOR ÎN FLOARE

Ce flăcări se aprind în lanuri
În diminețile de vară,
De-mi tremură inima iară
Ca la vibrații de vioară?

Macii roșii ne zâmbesc pe șesuri
În spice, grâul lent se coace,
Ce flăcări se aprind în lanuri

Și ne încântam de-atâtea doruri?

Azi macii aduc vrăjite visuri
Și-n valul verii de iubire,
Noi ne-ncântam de-atâtea doruri,
Un dor etern de fericire...
Ce flăcări se aprind în lanuri?

RONDELUL GHIOCELULUI

De sub zăpezi, prin ger apare
Gingașa floare ce străbate
Un univers ostil și dur,
Să dăruie parfumul pur.

E un parfum ce ne-amintește
De visul nostru de copil.
În aer, peste tot plutește
Iubire-n floare, o dulce stare.

Toți ghiociei înfloresc,
Ne dăruiesc parfumul pur
Și în elanul tineresc,
Iubire-n floare, o dulce stare.
Când sub zăpezi, prin ger apar.

RONDELUL CRINILOR

Simbol al purității, crinii albi
Au pus arome-n vântul serii
Ne minunăm de-așa parfum,
Cum nu e altul pe pământ.

Din ce rai au coborât iar crinii
Să ne farmece, să ne încante
Simbol al purității, crinii albi
În lumile de frumuseți eterne.

Cu inimile fermecate, sub cer senin,
Ne duc în lumi de frumuseți.
Nu-s triști în noapte dragi poeți,
Ce-au scris pe florile de crin.
Simbol al purității, crinii albi.

RONDELUL CRIZANTEMELOR

Prin toamna târzie plutește acum
Al crizantemelor parfum,
Flori maiestose, în grădini,
Vin mereu cu al toamnei suspin.

Flori pentru cei plecați de-aici,
Flori cu regrete și dureri,
Prin toamna târzie plutește acum,
Printre flori maiestose, greu parfum..

Un dor necunoscut, dor de-un alt tărâm,
În care am fi fost iubiți,
În care am fi fost trăit fericiți.
Și visul de iubire-mplinit,
Prin toamna târzie plutește acum...

RONDELUL FÂNTÂNILOR

Cascade de ape cad din înalt,
Și urcă spre cer cascade de ape
Visul frumos, visul cel drag
Este o feerie-n ale noastre suflete.

Par un vis de iubire aceste arteziene,
Cine-l înțelege, se lasă vrăjit.
Cascade de ape cad din înalt,
Este visul nostru atât de dorit.

Cascade de ape, cascade de ape
Ne-aduc fericire-n suflete
Și vrem să trăim la infinit
Visul de iubire atât de dorit.
Cascade de ape cad din înalt.

RONDELUL STELELOR CE MOR

E dureros că stele mor
Și pe pământ un om dispare.
Că e legată viața noastră,
De câte-o stea ce-n haos cade.

Pe necuprinse căi lactee
Se sting în ceruri mii de stele
E dureros că stele mor

Și dispare câte-un muritor.

Unde se duc acele stele?
Unde se-adună sufletele?
E un mister în univers,
Pe necuprinse căi lactee.
E dureros că stele mor...

RONDELUL LACULUI ÎNGHEȚAT

Din piscul înalt cascade repezi,
Se prăvălesc în lacul înghețat, sub zăpezi,
E soare și ger, zăpada albastră
Se-nalță spre cer ca dorurile noastre.

Atâta puritate sorbim azi în noi,
C-am vrea să luăm văzduhul întreg,
Din piscul înalt, cascade repezi,
Un munte de gheață cu zăpezi și cu ploi.

Vrăjit pare lacu-înghețat sub zăpezi.
El vrea sărutarea primăverii iar,
Să-și spună povestea lumii întregii
În munte de gheață, sub ploi și zăpezi.
Cad din piscul înalt cascade repezi.

RONDELUL MĂRII

Rostogolire de valuri, rostogolire de ape,
Marea, mireasă frumoasă și tandră,
Se dăruie frumosului mire –pământ
Din timpuri străvechi, de la început.

Frumoasă mireasă, întinsă mare,
Ce neliniște te frământă mereu,
Rostogolire de valuri, rostogolire de ape,
Este doar neliniștea sufletului meu?

Strălucitoare și calmă ori furioasă, tunătoare,
Ești ca o ființă iubitoare,
Ești frumusețe și teamă mereu,
Ești ca neliniștea sufletului meu.
Rostogolire de valuri, rostogolire de ape,

RONDELUL PÂRÂULUI COPILĂRIEI

Susură și cade repezit, în cascade
Pârâul copilăriei mele prin ani,
Cade cu șoapte de dragoste,
Purtând dorurile noastre în unde.

Limpede pârâu, fir de argint vara
Poartă-n el cerul copilăriei
Susură și cade repezit, în cascade,
Prin albe troienele iernii.

Cade cu șoapte de dragoste,
Purtând dorurile noastre în unde,
Umplând de mister noaptea de vară,
Pârâul copilăriei trăiește... trăiește...
Susură și cade repezit, în cascade.

RONDELUL CASEI CU IEDERĂ

Misterioasă casă, sub iedera verde.
Răsare tăcută-n oceanul de verdeață.
Inima ei prin spații se pierde,
O inimă, rănită, de alții zdrobită.

Pustie este casa, singură, tristă,
Plecați sunt toți ai ei, spre alte zări.
Inima ei prin spații se pierde,
O inimă, rănită, de alții zdrobită.

O jale cumplită pe iarbă se lasă
Nu-s pași de copii s-alerge prin ea...
Pustie este casa, familia-i dusă
Spre alte zări, pentru un alt trai...
Lăsând misterioasă casă, sub iedera verde.

RONDELUL PARCULUI ÎN ASFINȚIT

Rănille parcului încă ne dor,
Că au tăiat prea mulți copaci,
Alții, ciunțiți, înalță brațele lor,
În splendid asfințit, de aur topit

Ceru-i un lan de lumină,
Pe el se-nalță spre zenit
Rănille parcului ce încă ne dor,

Copacii tăiați. de mâna haină.

Triumf vegetal urcă-n lumină
Mai întunecați în infinit,
Copacii tăiați. de mâna haină,
În splendid asfințit, de aur topit.
Rănilor parcului încă ne dor...

RONDELUL ASFINȚITULUI

Pădurea albastră se-nalță-n depărtare
Se-aurește pe piscuri, în apus,
Și, regretând a sa plecare,
Soarele asfințește pe munți.

El, ca o minge de foc se revarsă,
Pe bolta bleu-roz, zeu în extaz.
Pădurea albastră se-nalță-n depărtare,
Regretând despărțirea de ziua de azi.

Soarele asfințește pe munți,
Săgeată de aur pe piscuri,
Noi ne-nfiorăm privindu-l,
Făr-a-i înțelege misterul.
Pădurea albastră se-nalță-n depărtare...

RONDELUL STRĂINEI

Cu ochii mari, privind nicăieri,
Străina trece în tristă mistuire...
Nu-i zâmbet prieten să vină spre ea
Și străină rămâne chiar sieși.

Străina ce soarbe doar zările albastre
Parcă trăiește doar printre astre.
Cu ochii mari, privind nicăieri,
Străina trece în tristă mistuire...

Ce a dorit, a sperat, ce a visat
Nimeni în juru-i nu știe.
E doar o străină venită dintr-un sat
Pierdut de mult în veșnicie.

Cu ochii mari, privind nicăieri...

RONDELUL ZILELOR CENUȘII

Cer cenușiu cu norii grei
Acoperă mereu o țară
Din care a pierit speranța,
Din care piere mereu viața.

Era cândva o țară de lumină,
Dar răii au adus tristețea amară,
Cer cenușiu cu norii grei,
Peste frumoasa, blânda țară.

Și oamenii care râdeau o dată
Râd strâmb acum, fiindcă-au uitat
Cum se râde cu-adevărat
Când mai sperau că nu li-i dat
Cer cenușiu cu norii grei...

Mai, 2009

